

[Mølgaard]

kerte er, at det er ad politisk tvangsmæssig vej, man vil gennemføre noget som en obligatorisk ordning, og retsforbundet afviser at medvirke dertil. Vi ser, sagt i al stilfærdighed, også gerne dette ØD-forslag DØ.

Arne Melchior (CD):

Ja, vi siger, som arbejdsministeren også bemærkede, til sidst i vore bemærkninger, at vi gerne vil have afprøvet den politiske vilje til at bringe denne vigtige sag i hvert fald nærmere en realistisk løsning. Det har vi jo ikke rigtig opnået, men vi har opnået en afklaring af, at en sådan vilje altså ikke er til stede.

Vort forslag er stort set blevet afvist fra salens forskellige sider, dog med helt modgående begrundelser. Jeg skal ikke heraf drage den slutning, som selv statsministeren af og til har draget i lignende situationer, at så må det jo være et mægtig godt forslag, fordi det rammer midten mellem nogle yderopfattelser. Så optimistisk og sangvinsk er jeg dog ikke indrettet. Jeg erkender, hvordan situationen er, og tager det til efterretning uden syrlighed af nogen art.

Dog er det forbløffende, at man fra én og samme side i salen, kan man vel godt sige, når jeg hermed tænker på SF og VS – stort set må retningen i hvert fald være den samme – kan komme til to så forskellige konklusioner, at fru Lilli Gyldenkilde fra SF kunne sige, at der her var lagt gift for ØD-tanker, medens hr. Kurt Hansen fra VS sagde, at nu havde CD meldt sig som et ØD-parti. Så forskelligt kan det altså opfattes af to partier, der egentlig på en række økonomiske modeller ikke skulle stå hinanden helt så fjernt.

Men det skal jeg lade ligger og vende mig til ministeren. Han kunne godt have været endnu mere uvenlig i sin modtagelse af det. Han sagde ganske vist, at regeringen gerne vil medvirke, og at regeringen selv har fremsat forslag. Ja men da ikke om obligatorisk overskudsdeling, det erindrer jeg ikke noget om. Jeg ved, at de radikale har arbejdet for dette næsten siden deres stiftelse, og det skal de sandelig ikke høre andet end ros om fra mig, men regeringen har fremsat et ØD-forslag – det har vi netop ikke gjort – og det forslag ved vi ingen mulighed har her i tinget. Jeg har ikke set, men jeg vil gerne glæde mig til at se fra arbejdsministeren, fra rege-

ringen et eget udspil til det, som glædede arbejdsministeren, da han læste overskriften, nemlig obligatorisk overskudsdeling. Vi har så at sige fjernet skråstregen fra ØD og siger OD, overskudsdeling, og denne overskrift glædede ministeren. Den lover ikke noget om ØD, og den lover slet ikke noget om centrale fonds eller om ændringer i ledelses- og dispositionsretten i virksomhederne. Men lad os se et andet og bedre OD-forslag fra arbejdsministeren, så er vi som sædvanlig til at tale med.

Det er muligt, at 17 pct. er for stort et afkast til kapitalen; jeg tvivler på det. Skal kapitalen ikke have en tilsvarende løn, når den arbejder produktivt, som den kan have, når den arbejder passivt? Er det ikke en frygtelig selverkendelse fra regeringen og en af regeringens økonomiske ministre at sige, at dette er for meget? Er det ikke at fraråde borgere at investere penge produktivt, når de bevisligt kan få 20 pct. hos staten, at de så risikobetonet ikke må få 17 pct. af deres penge? Er det ikke en fallit for hele den økonomiske politik, der er lagt til rette, hvis 17 pct. er for meget? Men det er jo ikke det, jeg har bedt arbejdsministeren mest lægge mærke til, det er konstruktionen i forslaget.

I øvrigt mener jeg, at jeg må have hørt en fejl i arbejdsministerens udtalelser, for den ene gang talte han om 200–300 mill. kr., og lige efter talte han om 20–30 mill. kr. Ja vel, det skulle være de 10 pct., forstår jeg nu, af de 200–300 mill. kr. Det tal kan jeg ikke udtale mig om, det må vi efterprøve. Jeg mener, at virksomhederne skal gå så meget bedre, at 10 pct. af et reelt overskud – forrentning er ikke overskud – virkelig bør være attråværdigt. Og det håber jeg også vil kunne opnås bl.a. gennem de forhandlinger, der foregår i de kommende uger.

Det er ganske rigtigt bemærket både af arbejdsministeren og af fru Lone Dybkjær, at der ikke er tale om nogen ejendomsretsændring. Det lover overskriften jo altså heller ikke, og det kunne man aldrig få CD til at støtte, men der er tale om, o.k. jeg kalder det overskudsdeling, ministeren kaldte det en bonus- eller gratialeordning. Jeg synes ikke, det var så ringe, hvis det så bare var det. Men der er i hvert fald ikke tale om det, som ordføreren for retsforbundet var inde på, nemlig at det er noget, der går i stedet for løn. Det kan der aldrig være tale om, for